FİLİSTİN FACİASI

KOMAL

Emperyalist burjuvazinin ve özellikle de Amerikan emperyalizminin ileri karakollarından biri olarak İsrail devletinin Ortadoğu'ya yerleşmesinden bu yana vatansızlığa mahkum edilen Filistin halkı, nihayet son İsrail saldırısından sonra topyekün imha ile karşıkarşıya getirildi. Bütün askeri mevzileri kısa sürede imha edilen Filistinlilerin, siyasi kadroları da genel bir imha ile yüzyüzedirler.

Bu kanlı imhanın, emperyalizm, özellikle de Amerikan emperyalizmi ile olan ilişki ve bağlantıları elbette ki herkes tarafından bilinmektedir.Bu konuda lafazanlık yapmaya gerek yok!

Açık olan bir şey varsa, o da, Ortadoğu'daki ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketlerinin önemli mevzilerinden biri olan Filistin hareketinin, uzunca bir süre kendine gelemeyecek ölçüde derin yaralar aldığıdır. Bu yaralar ajitatif bildirilerle sarılamayacak kadar derindir. Ve Ortadoğu'daki sosyalist ve demokratik hareketler açısından son derece ciddi dersleri içinde taşımaktadır. Özellikle biz Kürdistanlı marksistler açısından Filistin hareketinin sorunları ve sonuçları hayati önemdedir. Biliyoruz ki, bir marksist mümkün olandan değil, gerçek olandan hareket eder. Marksistlerin görevi, sınıflar ilişkisinin ve tarihin her anının somut özelliklerinin en doğru, aslına en uygun ve nesnel (objektif) olarak doğrulanabilir, denetlenebilir bir hesabını yapmaktır. Bu nedenle, Filistin hareketine bakarken, Filistin hareketinden devrimci proleteryanın dünya düzeyindeki mücadelesi çerçevesinde dersler çıkarırken olabildiğince nesnel ve serinkanlı olmak gereklidir. Filistin halkının yenildiği, topyekün imha ile yüzyüze olduğu şu günlerde ne gözyaşı edebiyatı ve ne de kof ajitasyonlar yöntem olamaz. Olmamalıdır. Ama görünen odur ki, Türkiye pratiğinin getirdiği sakat mantık, Ortadoğu'da da gelişme istidadı gösteriyor ve sayıları oldukça yüksek siyasi grup, temelsiz böbürlenmeleri, kabadayı-

lık edebiyatını ve bolca gözyaşın öne çıkararak ne yaman enternasyonalistler (!) olduklarını ispat yarışını sürdürüyorlar. Buna, devam edeceklerdir. 12 Eylül Darbesi gibi, cumhuriyet tarihinin bu en son ve en kanlı saldırganlığından sonra alanları terkeden, Ortadoğu'da ve Avrupa'da serseri mayınlar gibi dolaşan bu siyasi grupların, parçalanmış, enkaz haline gelmiş grup düzeylerini korumak ve bir süre daha ayakta tutabilmek için bu tür ajitasyonlara ihtiyaçları vardır. Ama gerçek olan şudur ki, Filistin hareketinin gerek kendi yapısal bozuklukları, ideolojik ve örgütsel zaafları ve gerekse, Filistin hareketi ile kurulan ilkesiz, eklektik ilişki ve bağlantılar, yalnızca Filistin hareketinin bu kanlı yenilgisini getirmedi,aynı zamanda Ortadoğu'daki diğer ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketlerine de ağır darbeler indirdi. Şimdi sorun, üstüste gelen bu kanlı yenigileri kahramanlık edebiyatı ile geçiştirmek değildir. Bulaşıcı bir hastalık olarak bütün bölgeyi sarabilecek küçükburjuva heyecanlara dayalı tehlikeli gelişmeleri zamanında görebilmek ve devrimci tedbirleri hayata geçirebilmektir. Kim ki, marksist serinkanlılığı ve devrimci tedbirleri gözardı eder, kim ki, küçükburjuva heyecanlara dayalı ajitatif perspektiflere kan vererek yapılan ve yapılması gereken çalışmaları köreltir, o, nesnel olarak devrimci proleteryaya karşı dünya gericiliğine hizmet eder. Daha ileriye sıçramak için örgütlü olarak geri çekilmenin genel bir taktik olduğu şu süreçte, Kürdistan ihtilali açısından Filistin yenilgisi bütün bağlantıları ve ara bağlantıları ile ciddi bir biçimde gözden geçirilmeli. Yukarıda da belirttiğimiz gibi gözyaşı edebiyatı ve kahramanlık gösterileri yerine marksist serinkanlılık ve devrimci taktikler geçirilmelidir.

Kürdistan pratiği açısından Filistin hareketine

bakıldığı zaman, Filistin hareketinin oldukça elverişli imkânlara ve çok boyutlu şartlara sahip olduğu görülür. En azından Filistinliler, dost(!) güçler arasında mücadelelerini sürdürmekteydiler. Suriye'den Suudi Arabistan'a, Kuveyt'ten Libya'ya kadar bir çok devlet içinde hareket etme, devlet düzeyinde her türlü yardımı alma imkânına sahiptiler. Buna karşılık, Kürt hareketi bütünü ile düşman güçler içinde mücadeleyi sürdürmeye mahkümdür. Filistin hareketinin uluslararası diplomasiye girmesi ve Sovyetler de dahil çok geniş bir devletler desteğine sahip olmasına karşılık, Kürt hareketinin uluslararası diplomasiye girmesi ısrarla engellenmiş, hemen hemen hiç bir devlet desteğine sahip değildir. Bu son derece önemli imkân ve şartlar gözönüne alınarak Filistin hareketinden beklenen, Filistin devrimi ile, arap dünyasındaki demokratik ve sosyalist hareketlerin kan bağlarını kurup geliştirmekti. Oysa Filistin liderliği bunun yerine, çeşitli biçimler içindeki arap burjuva diktatörlükleri ile ilişkiler kurup geliştirmeye özen gösterdi. Bu temel ilişki nedeniyle de, arap milliyetçiliğinin taşıyıcılığını yaptı. Anti-siyonizm, esas itibariyle, arap milliyetçiliğinin, arap şovenizminin politik ifadesi haline geldi. Bundan ötürü de, emperyalizmin metresi Suudi krallığı ne kadar Filisitden yana tavır aldıysa, mürteci Homeyni'de o kadar Filistin halkının dostu (!) olmaya özen gösterdi. Demirelli, Ecevit'li Türk hükümetleri ne kadar Filistin halkına "dost" olabilirlerse, eli kanlı generaller de o kadar "dostluk" gösterilerinde bulundular. Ellerini Kürt halkının kanı ile yıkayan bu katil sürüsü, anti-siyonizmi, emperyalist muhtevasından soyutlayarak, kendi devlet sınırları içinde kitleler üzerinde politik bir baskı aracı haline getirdiler. Filistin hareketi nesnel olarak bu gerici yapıya kan verdi. Bu

gerici ilişkilerin devamına ve gelişmesine imkân sağladı. Sayın Arafat, Türkiye'de demokratik ve sosyalist muhalefetin baş celladı, Kürt ulusunun köleliğinin, Kürdistan'ın bölünüp parçalanmasının baş mimarı Mustafa Kemal'i, Filistin devrimine yol gösteren büyük bir devrimci olarak pohpohlayıp, Kürtçe düşünmeyi bile yasak eden Ecevit'i aziz bir kardeş olarak il n ederken, Mahabat'ta Amerikan yapısı silahlarla Kürt halkını katleden mürteci Homeyni'yi büyük bir rehber olarak kutsamaktan geri durmadı. Tabii aynı zamanda, kendi ülkesinden kaçan maceracı gruplar da para karşılığı Filistin kamplarında gerillacılık oynarken, "Filistin devrimi Ortadoğu devrimine liderlik ediyor" gibi dalkavuklukları sürdürmek için birbirleri ile yarışa girmekten geri durmadılar.

Oysa Filistin hareketi dostların da düşmanların da açık açık gördükleri üzere, devrimci dinamizminden her gün her saat zerre zerre soyutlanmakta, devrimci önderler, bürokratlaşıp memur zihniyeti içine girmekte, kitleler eğitimsiz, aç ve ortalıkta sürünmekte, disiplinsizlik, başıbozukluk, sorumsuzluk, paralı askerlik statüsü kurumlaşmaktaydı.

Öte yandan İsrail'in her an genel bir saldırıyı başlattacağı da kimseye sır değildi. Her Filistinli, her an bir İsrail saldırısının olabileceğini biliyordu. Ve işin en ilginç yanı böyle bir saldırıyı göğüsleyecek devrimci, dinamik bir örgütlenmenin olmadığı da biliniyordu. Dolayısıyla binlerce, onbinlerce muhacir aileden oluşan kamplar, açıkça karşıdevrimci bir saldırıda kurbanlık bir halk olarak örgütsüz ve savunmasız bırakıldı. Bu vahim durum, haziran günlerinde hayata geçti ve bir kaç gün içinde on inlerce insan dünyanın gözlerine bakıla bakıla katledildi. O kadar ki, genel bir geri çekilmeyi sağlayacak bir savunma hattı bile

oluşturulamadı. Bütün mevzileri imha edilen Filistin hareketinin siyasi kadroları Batı Beyrut'a sıkışıp kaldılar. Şimdi, bir avuç insanın olağanüstü yiğitliklerine tanık olabiliriz. Ama, bu ölmenin kaçınılmaz olduğu ve güçler dengesinin olağanüstü eşitsiz bulunduğu bir intihar eyleminden başka bir şey olmayacaktır. Bundan ötürü de esas sorun, İsrail kuşatması karşısında ve dünyanın gözlerine bakıla bakıla yiğitçe de olsa intihara kalkışmak değildir. Sorun artık siyasal düzeyde çözülecektir. Ve bu çözüm de, en azından Filistin direnmesini yeniden örgütleyecek kadroların en az zararla İsrail kuşatmasından çıkabilmeleridir. Arap devletlerinden diplomatik mızmızlıklar dışında hiç bir ciddi maddi müdahalenin henüz gündeme gelmediği ve dünyanın susarak gizli bir biçimde onayladığı bu jenosid eylemi, biz Kürdistanlı marksistlerin ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketindeki stratejik ve taktik saptamalarımızı, yeniden gözden geçirmemizi ve hayatın maddi gerçekleri ile doğrulanan teorik saptamalara sonsuz bir inat ve kararlı bir sabırla sahip çıkmamızı da dayatmaktadır.

Yukarıda belirttiğimiz gibi, Filistin hareketinin temel zaaflarından biri, İran ve Türkiye'de dahil olmak üzere tümü de çeşitli biçimler içindeki burjuva diktatörlükleri olan devletlerle pragmatik ve burjuva diplomasisinin kuralları içinde ilişkiler kurup geliştirmesi idi. Bu da en azından, biçim olarak her ne kadar bölgedeki demokratik ve sosyalist hareketlerin barınağı olarak Filistin'i öne çıkarmakta ise de, muhtevada, demokratik ve sosyalist güçlerin devrimci sıçramalarını önleyen bir sibop durumunda idi.. Çok açık bir gerçek olarak görmek gerekir ki, Türkiye pratiğinde nesnel olarak kavga kaçağı durumunda bulunan si-

yasi güçler Filistin'de devrimci görünüş altında ikili bir gericiliğin sahibi durumunda idiler. Bunlardan biri, enternasyonalist dayanışma adı altındaki paralı askerlik statüsünün kurumlaşması olarak biçimlenmişti, ikincisi ise, küçükburjuva tabanı ajitatif bir biçimde oyalayarak ayakta tutmanın malzemelerini üretiyordu. Bu nedenle de, devrim kaçaklarının sığınağı olma fonksiyonunu taşımaktaydı. Aynı zamanda, demokratik ve sosyalist hareketlere karşı olağanüstü duyarlılık gösteren burjuva diktatörlüklerinin, devrimci hareketleri kolayca izleme, gözleme imkânları da bu hayu huy içinde sistemleşmişti. Beyrut'un, dünyanın tüm istihbarat örgütlerinin ana merkezi durumunda bulunduğunu bilmeyen yoktu. Birçok siyasi hareketin Avrupa'daki ve kendi ülkelerindeki militanları, gerek liderlerinin ve gerekse kavga arkadaşlarının nerede olduklarını esrarengiz bir illegalite (!) ile bilmez durumları varken, sömürgeci devletlerin istihbarat örgütleri kimin nerede olduğunu, oturduğu evi, telefon numarası da dahil olmak üzere bildiği açık bir gerçekti. En azından, Türk gazetelerini izleyenler, Türkiye'deki sıkıyönetim mahkemelerinin duruşma zabıtlarını izliyenler bu esrarengiz illegaliteyi (!) bütün ayrıntıları ile bilmektedirler. Nasıl Avrupa'nın dernekleri, birahaneleri Türk MİT'i için birer bilgi hazinesi, istihbarat hazinesi görevini görüyorlarsa, aynı biçimde bir çok eğitim kampı da, Beyrut'un, Şam'ın, Kamışlı'nın kahveleri de birer istihbarat ocağından başka bir şey değillerdi.. Bu durum, devrimci hareketin yasaları ile, vestern filmlerinin hayali gerilimlerini birbirine karıştırmanın vahim sonuçlarını doğurdu. Bizim bilmemiz gereken baş ve birinci sorun, karşımızdaki güçlerin, binlerce yılın mirasına sahip, son derece

deneyli, örgütlü, saldırgan ve kararlı burjuva diktatörlükleri ile karşıkarşıya olduğumuzdur. Karşımızdaki güçler hiç bir yanları ile küçümsenemezler. Düşman, yalnızca politik ve idari olarak değil, maddi olarak da, insan gücü ve silah donatımı olarak da, bürokratik ve polisiye olarak da bizden çok güçlüdür. Bizim, bu korkunç ve kan içici düşmanlara karşı tek gücümüz, tüm bu örgütlü ve donatımlı yapıların temellerinin onlara karşı işlediğidir. Onlar, tüm bu güçlerini kitlelerin köleliği üzerine inşa etmişlerdir. Düşman, sınıflar ilişkisini elindeki imkânlarla kendi egemenliği için öylesine örgütlemiştir ki, bütün bu korkunç örgütlenme esas itibariyle, temelleri itibariyle bizim kurtuluşu için mücadele saflarına atıldığımız kitlelerin elleri üzerinde yükselmektedir. Burjuva diktatörlüklerinin kendi yok oluşlarının maddi şartları, kendi örgütlenmelerinde duruyor, dediğimiz zaman bu gerçeğe işaret ederiz.

Demek ki, tarihi olarak şartlar ve imkânlar, burjuvazi için değil, devrimciler için işlemektedir. Bundan ötürü de düşmanı yenecek, dize getirecek temel güç, heyecanlı bildiriler, renkli afişler değildir. Silahlanmış genç insanların macera filmlerine, heyecan verici kovboy filmlerine taş çıkartan kahramanlık gösterileri değildir. Düşmanı dize getirecek, düşmanın gökdelenlerini yerle bir edecek güç, kitlelerin bilinç ve örgütlenme düzeyleridir. Kitlelerin kendi köleliklerine dayalı örgütlenmeleri, kendi kurtuluşları için örgütlenmeye dönüştürmektir. Devrim ustalarının ısrarla ve sürekli olarak kitlelerin bilinç ve örgütlenme düzeylerine işaret etmeleri bütün çalışmaların merkezine siyasi çalışmaları oturtmaları, bu temel doğrunun, yalnızca temel değil, aynı zamanda biricik kurtuluş yolu olduğundandır.

Oysa, Filistin pratiğinde çırçıplak görüldüğü

üzere, burjuva ilişki ve bağlantılara bel bağlayarak, burjuva ilişki ve bağlantılar içinde diplomatik cambazlıklar yaparak devrimci hareketi kalıcı sonuçlara ulaştırmak,-daha açık bir ifade ile zafere ulaşmak- mümkün değildir. Bunlar, Engels'in ünlü saptamasında belirttiği gibi, günün geçici çıkarları için büyük, temel düşüncenin unutulmasından başka bir anlama gelmez. Ve son tahlilde, geçici başarılara dayalı ajitasyonlar kesin olarak kanlı yenilgilerle sonuçlanırlar.

Her marksist siyasi hareket gibi, siyasetimiz de, Filistin hareketinin Ortadoğu bütününde militan bir mevzi olarak örgütlenmesinin taşıdığı hayati önemi bütün açıklığı ile tesbit etti. Bundan ötürü de, bir elini katil Homeyni'ye, öbürünü Kürdistan üzerindeki sömürgeci hegemonyanın ana halkası ve Yakın Asya'nın en güçlü devletlerinden biri olan Türk devletine uzatan Filistin önderlerinin bu çarpık politikasını yalnızca diplomatik düzeyde değil, siyasal olarak da eleştirdik. Filistin hareketinin, anti-siyonizm maskesi altında arap gericiliğinin taşıyıcılığını üstlenme tehlikesi ile karşıkarşıya olduğunu belirttik. Dünya düzeyinde emperyalist burjuvazinin taktik manevralarına gözkırpma tehlikesi ile karşıkarşıya olduğuna, bunun kaçınılmaz olarak hareketi bürokratlaştıracağına, devrimci dinamizmini körelteceğine ve direnme perspektifini yıkıma götüreceğine işaret ettik. Dünyanın enerji depolarını denetimlerinde buluduran arap gericiliğinin bütün ilişki ve bağlantılarında dünya emperyalizmine bağlı ve bağımlı olmalarının nasıl canice planları içinde taşıdığını vurguladık. Filistin hareketinin gerçek dostları ancak ve yalnızca bölge proleteryasının örgütlü ve bilinçli eylemleri olacağı, çeşitli biçimler içindeki burjuva diktatörlüklerinden başka bir şey olmayan arap yönetimlerini, Filistin hareketini muhtevasından boşaltarak imhaya gö-

türeceğini belirttik. Ayrıca son derece önemli bir ilişki olarak da, İsrail'in saldırgan ve gözü dönmüş burjuvazisinin ilhak ve işgal politikasına karşı, İsrail halkına, İsrail'li demokratlara ve komünistlere ilke olarak güvenmenin ve bu ilkeyi hayata geçirmenin gereğini vurguladık.

Temmuz 1978'de tahlillerde şunlar söylendi:

> "Konu, devrimci duyarlılığı olan herkes için açıktır. Filistin ihtilalinin başına gelenler unutulmamıştır. Ve her gün trajedisini yaşamaktadır. Filistin halkının hedefleri ile, bölgedeki proleteryanın hedeflerini birleştiremeyen ve manevi değerlerle, yerel burjuvazinin, proleteryayı ve mazlum halkı sömürmesine objektif olarak olanak hazırlayan Filistin devrimi, yerel burjuvazi palazlandıkça, kendisini ittifaklarından yalıtlanmış görmekte, tecrit olarak kendi kaderi ile başbaşa kalmaktadır. Dün, flaş isimler olan Filistin liderleri bugün birer birer Arap devletleri tarafından katledilmektedirler. İsrail, ortak düşman olma espribinden soyutlanmaktadır. Palazlanan Arap burjuvazisi, İsrail ile dostluk ve barış görüşmeleri içine girmektedir. Ve geniş kitleler, şovenizmle kışkırtılmakta, toplumsal devrim, ulusal çıkarlar içinde boğazlanmaktadır. Aynı olgu, çok daha nazik bir biçimde, Kürdistan için sözkonusudur." (Rızgari-Özel Ek 7, 'Geçici Komite','Ulusal Birlik' ve Şemdinli Çıkartması)

Bunları gücümüz ve imkânlarımız oranında teorik olarak ortaya koyduk. İlişikilerimizin ancak ve yalnızca sosyalizmin genel ve temel doğruları temelinde inşası gerektiğine işaret ettik. Ama, gözü dönmüş küçükburjuva lidercikler, genç insanların heyecanını gıdıklayarak bu temel ve vazgeçilmez ilişkiler yerine, ilkesiz, prağmatik, paralı askerlik statüsüne dayalı burjuva ilişkileri öne çıkardılar. Bunu yaparken de, Filistin hareketinin yöneticilerine olduğu kadar, kadrolarına da düpedüz yalan söylediler. Yazılı metin-

lerle, Arap soluna, bir yığın yalan-yalnış bilgiler verdiler. Arapça olarak basılan broşürlerde "kurtarılmış alanlardan", "cephe savaşlarından" büyük bir sorumsuzlukla söz eden bu baylar, Kürdistanlı marksistleri de "sayıları bir elin parmaklarını geçmeyen burjuva milliyetçi bir grup" olarak takdim ettiler. Böylece Kürdistanlı marksistlerin bir çok alanda ilişki ve bağlantılarını dinamitlediler. (Bu metinler orijinal baskılarıyla arşivlerimizde durmaktadır. Şartlar elverdiği zaman eleştirileri ile beraber kamu oyuna açılacaktır.)

Biz Kürdistanlı marksistler, Filistin hareketinden çıkardığımız bu dersleri, Kürdistan pratiğinde değerlendirdiğimiz zaman, bir çok küçükburjuvanın hayal olarak niteleyip, elinin tersiyle bir kenara ittikleri temel tezlerimizi oluşturduk. Bundan ötürü, stratejik ve taktik tezlerimizi ortodoks bir inatla savunmayı ve hayata geçirmeyi vazgeçilmez sayarız. Bundan ötürü de, günün geçici çıkarları uğruna, enkaz haline gelmiş grupçukların biraz daha yaşamasına tekabül eden ilkesiz, eklektik birliktelikleri, cepheleşme atraksiyonlarını ciddiye almayız.

Biliyoruz ki, ulusal olamayanlar, enternasyonalist olamazlar. Biz Kürdistanlı marksistler, ilke olarak kendi ülkemizde örgütlenmeyi, devrimci proleteryanın dünya düzeyindeki mücadelesinin militan cephelerinden biri olarak Kürdistan proleteryasını örgütlemeyi görev sayarız.

Kürdistanlı marksistler için vazgeçilmez temel görev; Kürdistan'da proleterya partisinin inşasıdır. Bu, dün de böyleydi ve bugün de böyledir. Kürdistanlı marksistler için bütün çalışmaların merkezinde proleterya partisinin inşası durur. Çünkü, ulusal kurtuluşu gerçek hedeflerine yöneltmeye ve toplumsal kurtuluşu gerçekleştirmeye yetenekli tek devrimci örgütlenme perspektifi dört parçada tek ve merkezi olarak örgütlenen proleter-

ya partisidir. Bu biricik devrimci platformun ötesinde-berisinde dolaşan görüşlere ne itibar edilebilir ve ne de bu tür çalışmalarla birlik ve/veya ittifak içine girilebilir. Kürdistanlı marksistler teorik olarak meseleyi ortaya koymuşlardır:dört parçada tek ve merkezi bir proleterya partisi ve bunun önderliğinde ulusal cephe.. Başka yol yoktur.

Bu neden böyledir? Bir çok metinde etraflıca tartışıldı. Yazıldı. "Namlular Gerici İktidarlara Çevrilmelidir" broşüründen satır satır okuyalım:

> "Defalarca ve ısrarla belirttik, Kürdistan'da toplumsal kurtuluşa öngelen ulusal kurtuluş mücadelesi soyut bir olgu değildir. Dünya devrimci pratiği içinde, ona bağlı bir olgudur. Ve onun bir parçasıdır. Bundandır ki, Kürdistan ihtilalinin ulusal ve toplumsal perspektifi genel olarak dünya devrimci pratiğine ve özel olarak da Ortadoğu pratiğine şahdamarlarından bağlıdır."

Durum açıktır. Kürdistan ihtilali, Kürdistan coğrafyası içinde sınırlı bir hareket olarak kalamaz. O, kendisini kuşatan devletlere yayılmak, bu devletlerdeki demokratik ve sosyalist hareketlerle kan bağlarını kurup geliştirmek zorundadır. Bundandır ki, Kürdistan ihtilalinin enternasyonalist niteliği yapısaldır. Doğasından, ilişkilerinden geliyor. Kürdistan ihtilalinin bu enternasyonalist temelini, bu enternasyonalist ilişki ve bağlantılarını bir an göz ardı etmek, canice sonuçlar doğurur. Tarih içinde yüzlerce örneği var. Bugün de bir dizi ilkesiz, pragmatik ilişkiler, ittifaklar ve benzeri birliktelikler Kürdistan ihtilalinin geleceği açısından tartışılması bile dehşet verici sonuçları içinde taşımaktadır. Kendisini parti olarak ifade eden bir yığın siyasi grup ne yazık ki, bu dehşet verici ilişkileri büyük bir rahatlık içinde sürdürmektedir. Daha düne kadar, adı parti bir dizi grup, Filistin kamplarına paralı asker ihraç eden acentalar du-

durumunda değillermiydi? Enternasyonalist birlik ve dayanışma ile hiç bir ilişkisi olmayan bu tüccar zihniyetinin üstüne üstlük en yoz bir biçimde ajitasyonuda yapılmaktaydı.(Bu belirlemeler, Filistin hareketinde etkin bir çizgi olan sağ kanat akım ve örgütler ve bunlarla kurulan ilişkiler için genel olarak geçerlidir. Elbette ki, hareket içinde radikal gruplar vardı.Ancak bu radikal sol kanadın sürdürmeye çalıştığı enternasyonalist ilişkilerin bir nitelik oluşturduğu söylenemez.) Belgeler ortadadır. Yazılıp çizilenler ortadadır. Bir tek siyasi hareket yoktur ki, Filistin hareketinin ilişki ve bağlantılarını marksistçe ele alıp eleştırmış olsun. Bir tek siyasi hareket yoktur ki, Filistin hareketinin gerici arap rejimleri ile olduğu kadar, Türk ve Fars burjuvazisi ile olan ilişkilerindeki tutarsız, hiçbir teminatı olmayan ilişkilerini eleştirmiş ya da bu ilişkilere parmak basmış olsun. Onlar Filistin hareketinin, sınıfsal temellerine oturmasına hizmet etmediler. İlkesiz, prağmatik, küçükburjuva heyecanlara dayalı, küçükburjuva hayallerigıdıklayıcı ilişkilerle durumu idare etmeyi kurumlaştırdılar. Bu durum, dünya düzeyindeki sağ oportünist çizginin, Ortadoğu'da egemen bir ilişkiler sistematiğini yarattı. Çeşitli biçimler içinde kendisini ortaya koyan sağ oportünizm, Türkiye ve Kürdistan'da da belirginleşti, mevcut yapıları etkiledi, değiştirdi ve kendi etki alanına çekti. 12 Eylül Darbesinden sonra bunlar daha da netleştiler. Birçok siyasi eğilim, sağ oportünist baskının ağırlığı altında ezildi, yeni biçimler aldı. Temel tezler rafa kaldırıldı.Stratejik belirlemelerden geri adım atıldı. Silah ve para devrimci siyaseti boğdu. "Namlular Gerici İktidarlara Çevrilmelidir" başlık broşürümüzde bunu tartıştık.Önemle vurguladığımız bir sorunda şuydu:"Ortadoğu devrimci depremelere gebedir. Ve bu devrimci depremler tesbih taneleri gibi yan yana sıralanmış değildir. Zincir halkaları gibi iç içe geçmiştir. Özellikle Kürdistan ihtilali, doğrudan doğruya ürk,Arap ve Fars proleteryasının mücadeleleri ile hayati bağlantılar içindedir. Bundandır ki, Kür-

distan ihtilali bölgedeki her gerilimden her sarsıntıdan hassas bir biçimde etkilenmektedir. Aynı zamanda Kürdistan'daki her kıpırdanış, her titreşim bölgeyi derinden derine etkilemektedir. Emperyalistler ve sömürgeciler bunu çok iyi bilmektedirler. Bunun için de isyan kıvılcımlarını birer birer söndürmeyi önlerine koymuşlardır. Nitekim, küçükburjuva önderlikler, sorumsuz, şamatacı grupçuklar eli ile devrimci potansiyelleri zerre zerre imha etmeyi amaçlamaktadırlar. Diğer yandan Ortadoğu'da ölmeyecek kadar ayakta tutulmaya çalışılan bazı siyasetler kanalı ile Kürdistan ihtilalini kontrol altına almayı amaçlamaktadırlar. Görüldüğü kadarıyla bunu az da olsa başarma eğiliminedirler."

Bugün bu saptamaların büyükçe bir bölümünün hayata geçtiğine tanık oluyoruz. İsrail saldırısı, yalnızca mazlum Filistin halkının jenosidini değil, bölgedeki birçok sosyalist ve demokratik siyasal gücün de, ilişki ve bağlantılarını imha edici bir saldırı olarak gerçekleşmektedir. Bütün bunlar, biz Kürdistanlı marksistler için -yukarıda ısrarla vurguladığımız gibi- hayati önemde sorunlardır. Ve bütün bunlar bize, siyasal, ideolojik ve örgütsel tezlerimizin bir kez daha temelden ele alınarak irdelenmesini dayatmaktadır. Bu metinde bu görevlere genel olarak kısmen işaret ettik. Şimdi bütün çalışmalarımızı, sosyalistlerin siyasal birliği için ve sosyalistlerle yurtsever-demokratların ittifakı için merkezileştirmeliyiz. Açıktır ki, örgütlenmeyi bilmek, kazanmayı bilmek demektir...

Filistin hareketi yenilmiştir. Ama Filistin devrimi kaybolmayacaktır. Tam tersine, Filistin halkı yeni ve amansız bir savaşı kaçınılmaz olarak başlatmakla yükümlüdür. Bu, emperyalistler tarafından çizilen Ortadoğu coğrafyasının Filis-

tin halkına tarihsel olarak dayattığı bir görevdir. Bu tarihsel görev, ancak, Filistin halkının yeryüzünden yok edilmesi ile ortadan kalkabilir. İsrail'i savaşa süren emperyalist burjuvazinin gücü, Filistin halkını tarih dışı bırakmaya yetmeyecektir. Bundan kuşku duymuyoruz. Biz, kararlı enternasyonalistler olarak Kürdistanlı marksistler, bu acılı fakat kaçınılmaz hesaplaşmada her zaman Filistin halkının yanında olacağız.

YAŞASIN PROLETERYA ENTERNASYONALİZMI

BIMRE KOLETÎ-BIMRE ZORDESTÎ

BIJÎ AZADI-BIJÎ R I Z G A R Î

Temmuz/1982

"Konu, devrimci duyarlılığı olan herkes için açıktır. Filistin ihtilalinin başına gelenler unutulmamıştır. Ve her gün trajedisini yaşamaktadır. Filistin halkının hedefleri ile, bölgedeki proleteryanın hedeflerini birleştiremeyen ve manevi değerlerle, yerel burjuvazinin, proleteryayı ve mazlum halkı sömürmesine objektif olarak olanak hazırlayan Filistin devrimi, yerel burjuvazi palazlandıkça, kendisini ittifaklarından yalıtlanmış görmekte, tecrit olarak kendi kaderi ile başbaşa kalmaktadır. Dün, flaş isimler olan Filistin liderleri bugün birer birer Arap devletleri tarafından katledilmektedirler. İsrail, ortak düşman olma esprisinden soyutlanmaktadır. Palazlanan Arap burjuvazisi, İsrail ile dostluk ve barış görüşmeleri içine girmektedir. Ve geniş kitleler, şovenizmle kışkırtılmakta, toplumsal devrim, ulusal çıkarlar içinde boğazlanmaktadır. Aynı olgu, çok daha nazik bir biçimde Kürdistan için söz konusudur." (RIZGARİ-Özel ek 7 'Geçici Komite', 'Ulusal Birlik' ve Şemdinli Çıkartması)

DENGÈ KOMAL
Özel Broşür NO: 1
V.Red.. M.Apak
Oberstr.42, 41 Duisburg 1 Tel:0203/222 75-B.R.D.